

DE POSITIEVE SFEREN

Er zijn zeven positieve sferen. Vier daarvan zijn voor mensen; drie voor hemelingen. De vier mensensferen bevinden zich onder andere op de planeet aarde; de drie hemelsferen vullen het Heel Al. Alle sferen doordringen elkaar; alles is overal tegelijk; er is geen ruimte, omdat er geen beperkingen zijn.

Toch ervaart de mens afstand. De eerste sfeer is voor zijn gevoel lager dan de vierde, en hij moet reizen om van de ene plaats naar de andere te komen. Ook wanneer hij naar de aarde gaat om de levende mens waar te nemen, ervaart hij dat als afdalen. Toch is er alleen maar sprake van overgaan naar een andere dimensie, waar andere trillingen zijn, die alleen waargenomen kunnen worden door degenen die op die trillingen afgestemd zijn. Je kunt dat in dit leven ook al waarnemen: er is geluid, dat wij niet kunnen waarnemen, omdat wij niet op die trillingen afgestemd zijn, maar een hond neemt ze wel waar en reageert er op. Zo is er ook licht, waar onze ogen niet op afgestemd zijn, maar bijvoorbeeld de ogen van vlinders wel. Voor ons bestaat die kleur of dat geluid niet; voor een vlinder of een hond is het net zo echt als voor ons de kleur van een bloem of het geluid van een voetstap. Die begrenzingen zijn er voor alle zintuigen: wat te hoog of te laag trilt, wordt door ons niet waargenomen en bestaat niet voor ons.

De natuurkunde leert, dat er geen twee lichamen op dezelfde plaats kunnen zijn. Dat is waar, maar het geldt alleen voor lichamen die van materie zijn, die hetzelfde trillingsgebied beslaan. Wat hoger of lager trilt, kan wel degelijk dezelfde plaats innemen, maar wordt niet waargenomen door degenen die niet in dat trillingsgebied voorkomen; het bestaat niet voor hen - net zo min als de materie bestaat van de ene sfeer voor wie in de andere sfeer verkeert.

Het is mogelijk de materie uit andere sferen waar te nemen voor wie dat toegestaan wordt. Zo mogen positieve mensen vanuit de geestelijke wereld een poos de levenden waarnemen om van hen te leren en sommigen mogen zelfs het leven van hen een tijdlang begeleiden.

Zo lang er nog negativiteit op aarde is, heeft iedere mens een hemeling als Begeleider, en sommigen hebben daarbij nog een of meer aardlingen, die hen tijdelijk omringen. Wanneer iemand een ontwikkeling doormaakt, die voor mensen van groot belang is, kan het zijn, dat hij omringd wordt door duizenden uit alle positieve sferen, die dat mogen waarnemen en er van leren en zich verheugen over de vorderingen die deze mens maakt.

Ook negatieve mensen kunnen vanuit het negatieve deel van de geestelijke wereld de levenden waarnemen - en zich ermee bemoeien. Het is hun niet toegestaan, maar door hun negativiteit zijn ze niet altijd in staat zich aan geboden te houden. Hoe negatiever een levende is, des te lager wordt zijn trillingsgetal en zoveel te eenvoudiger is het voor een negatieve geest om misbruik van hem te maken.

Hoe lager een levende trilt, des te moeilijker is het voor hem, nog iets waar te nemen van het positieve. Wie volkomen negatief is, trilt zó laag, dat hij geen positiviteit meer kan waarnemen; die bestaat niet meer voor hem. Ieder kan dat bij zichzelf constateren: wanneer je het naar je zin hebt, lijkt iedereen vrolijk, en wanneer je er geen gat meer in ziet, lijkt iedereen wel chagrijnig te zijn. Wie volkomen positief is, ervaart geen negativiteit meer (hij weet wel, dat het bestaat, maar hij ervaart het niet meer) - en wie volkomen negatief is, ervaart geen positiviteit meer. Daarom is het van het grootste belang, te weten dat aanstellerij niet bestaat. Wanneer iemand klaagt over iets, dat voor jou van geen belang is, stelt hij zich niet aan; zijn werkelijkheid is alleen maar anders dan de jouwe.

Iemand, wiens geest zich in een ander trillingsgebied bevindt, kan zich de problemen die bij jou horen, niet zo goed voorstellen - tenzij hij nog niet zo lang geleden hetzelfde meegemaakt heeft. Daardoor zie je, dat mensen met hetzelfde trillingsgetal elkaar opzoeken: "soort zoekt soort", en wanneer je iemand van jouw bereik tegenkomt, "klikt" het. Dit verklaart ook, hoe het komt, dat partners soms uit elkaar groeien. Wanneer ze elkaar niet alles vertellen wat ze denken en meemaken, kan het zijn, dat de een een andere ontwikkeling doormaakt dan de ander.

Wanneer het verschil in ontwikkeling groot wordt, trillen ze niet meer op hetzelfde niveau en begrijpen elkaars problemen niet meer.

Hoe hoger iemand is, des te beter kan hij zijn medemensen begrijpen en helpen. De ontwikkeling van de geest is namelijk zo, dat hij kan onthouden en navoelen wat voor hem van belang is geweest in zijn groei. Wanneer iemand nog druk bezig is met groeien, kan hij zich nog niet goed verplaatsen in de problemen van een ander, maar wanneer hij een hoogtepunt bereikt heeft, krijgt hij rust en kan om zich heen kijken naar anderen. Ook is het zo, dat een probleem, waar iemand net zelf mee worstelt, herkend wordt in anderen, zodat men in de gelegenheid is, een gedeelte van de weg samen af te leggen.

Hieruit kun je bijvoorbeeld concluderen, dat een psychiater, die vooral bekend is om zijn hulp voor mensen die tobben met hun zelfvertrouwen, persoonlijk grote moeilijkheden op dat gebied (gehad) heeft.

Niemand kan een probleem begrijpen dat hij niet zelf ook ooit gehad heeft. Wie volmaakt is, heeft alle mogelijke problemen opgelost, nu of in vorige levens.

De eerste positieve sfeer

De eerste sfeer lijkt op de aarde van de levenden. Er zijn huizen, scholen, openbare gebouwen, lokale en nationale overheden, verschillende landen met verschillende volkeren - met verschillende godsdiensten. Er zijn ook landen zonder godsdienst...

De mens die in deze sfeer aankomt, ervaart allereerst een overweldigend geluk. Niet alleen omdat alles er volmaakt is - de vormen, de kleuren, de mensen, zelfs het weer - maar vooral omdat hij beseft, dat dit de hemel is, en dat hij dus goed geleefd heeft. Door zijn Begeleider wordt hij geleid naar het land waar hij thuishoort. Is hij atheïst, dan komt hij bij de atheïsten; is hij mohammedaan, dan komt hij bij de mohammedanen. In de eerste sfeer zijn gelijkgestemde geesten bij elkaar - er is geen enkele aardse overtuiging waarmee je niet in de eerste positieve sfeer terecht kunt - **geen enkele**. Het enige wat nodig is om in de eerste sfeer terecht te kunnen komen, is het goede willen, terwijl je leeft. Het hoeft je niet eens te lukken, als je het maar echt wilt; als je dus een positief levensdoel hebt.

De eerste tijd (er bestaat geen tijd, maar in de eerste sfeer ervaar je die wel) is een periode van rust. Je krijgt een huis voor jou alleen, dat je kunt inrichten naar je eigen smaak. Hoewel er mannen, vrouwen en kinderen zijn (de etherlichamen hebben nog de gestalte die ze hadden op het moment van de dood), heeft ieder zijn eigen woning. Er wordt niet gehuwd of samengewoond; de Liefde is algemeen en niet gericht op een persoon in het bijzonder. De kinderen wonen tussen de volwassenen in, want hun geest is niet minder of meer ontwikkeld dan die van degenen die een volwassen gestalte hebben. Ook herken je er geen mensen met wie je op aarde samen geweest bent. Wanneer je sterft, is er een geliefde om je, samen met je Begeleider, op te wachten en naar Huis te brengen, maar wanneer je eenmaal thuis bent, is er geen Liefde meer die slechts op één persoon gericht is - en daardoor ook geen herkenning meer van mensen van wie je vroeger gehouden hebt. De Liefde is van en voor allen even intens.

In aardse tijd gemeten duurt de eerste periode drie seconden, maar je ervaart die periode als drie jaar. Dit is letterlijk. Wanneer je in de eerste sfeer bent, krijg je een periode van drie jaar om te wennen en uit te rusten.

Dan word je geroepen door een onderwijzer. Je weet inmiddels, dat er scholen zijn, waar je leren kunt over de dingen van waarde, en je wilt graag leren. De onderwijzer neemt je mee naar het schoolgebouw bij jou in de buurt, waar nog twee anderen bij jou in de "klas" blijken te zitten. Dan komt de eerste schok... De eerste les blijkt te bestaan uit jouw leven. Alles wat je veroorzaakt hebt, overkomt jouzelf. Al de Liefde die je ooit verwekt hebt, voel je zelf, en al de woede die je opgewekt hebt, en al het verdriet dat je veroorzaakt hebt, alle wrevel, alle vrolijkheid... alles wat je, al was het maar een fractie van een seconde, bij anderen verwekt hebt, ervaar je nu zelf. En doordat je gevoelens nu niet meer beperkt zijn door het aardse lichaam, is het alsof alles duizend keer zo sterk

over je uitgestort wordt als dat je dacht dat mogelijk was. Het is een vreselijke les, want je had niet beseft, dat je al die emoties veroorzaakt had. Dan ga je weer naar huis en denkt de hele nacht na over wat je overkomen is. De volgende dag is de tweede les. Ook nu weer gaat het om jou: seconde voor seconde wordt jou je leven getoond, met alle gevolgen die jouw leven had voor de levens van alle anderen die bij het jouwe betrokken waren. Ook het kind, dat jij een schop gaf, ook de vriend, die jij voorloog, ook de vreemde, die jij een glimlach schonk... Alle daden die jij verricht hebt, worden je getoond, met de gevolgen ervan. Tot je vreugde worden je niet ook nog eens al je gedachten getoond. Die blijken Vrij en zonder gevolgen te zijn. Het maakt niet uit, wat een mens denkt of fantaseert - alleen zijn daden werken in op zijn geest. Je mag gerust iemand vermoorden in je gedachten, dat heeft geen enkel gevolg. Negatieve gedachten kunnen niet verzonden worden, zoals positieve; zij blijven bij de denker, tot hij weer positieve energie heeft om mee te denken.

Dan komt er een periode van inkeer. Iedere dag ga je naar school, waar je samen met je klasgenoten en de onderwijzer spreekt over de eerste twee lessen. Ook de lessen van je klasgenoten zijn erg belangrijk voor je, want zij blijken vrijwel hetzelfde soort leven geleid te hebben als jijzelf. Elke dag wordt het je iets duidelijker wat leven eigenlijk is, wat het doel ervan is, en hoe ver jij gekomen bent op de weg naar dat doel.

In de positieve sferen is geen negativiteit. Er is Liefde in de meest pure vorm, en de enige emoties die daar zijn, zijn vreugde, verdriet en woede. Door je groeiend inzicht ervaar je vooral veel verdriet - om de gemiste kansen, om de negatieve daden, om het inzicht in wat je Begeleiders allemaal voor je gedaan hebben, en hoe weinig jij daarvan gemerkt hebt, doordat je je afgesloten had. Daardoorheen voel je grote vreugde om de Liefde waarmee je altijd omringd blijkt te zijn geweest, de vorderingen die je toch nog gemaakt blijkt te hebben, de kansen die je beloofd worden en de wetenschap, dat uiteindelijk de weg onstuitbaar naar het Einde leidt.

Wanneer deze lessen voltooid zijn, is de tijd gekomen, dat je terug moet naar de aarde om te ervaren wat je voor anderen betekend hebt. Je moet dat alleen doormaken, zonder zichtbare begeleiding. Op school ben je al grondig voorbereid op deze periode en hoewel je er erg tegenop ziet, wil je niets liever dan ook deze les leren, want je wilt groeien.

Plotseling ben je tussen de levenden. Het eerste moment verkeer je in opperste verwarring, want, terwijl jij jaren in de eerste sfeer geweest bent, is hier zo te zien geen tijd verstreken. Je ziet je eigen dode lichaam liggen, in dezelfde omstandigheden als toen je het verliet. Het is allemaal zó reëel, dat je even vergeet dat je dood bent en wilt praten met degenen die daar aanwezig zijn - maar niemand merkt je op. Ook is het nogal ingewikkeld om te ervaren, dat materie, tijd en afstand niet blijken te bestaan. Je ziet de tafel, maar als je even wilt leunen, blijkt hij een projectie te zijn - hij is niet voelbaar. Toch kunnen de "levende" mensen er wel degelijk tegen aan lopen, of er iets op zetten. Zo ervaar je het verschil in dimensies en het effect ervan op jou. Dat biedt aardige mogelijkheden, en een poosje houd je je aangenaam bezig met overal dwars doorheen te lopen. Ook het oversteken van een snelweg blijkt heel eenvoudig te zijn: je doet gewoon je ogen dicht, gaat naar de overkant en dat is dan dat.

Net, als je het leuk begint te vinden, overkomt je iets vreemds. Je blijkt je zomaar, zonder dat je dat van plan was, in een huiskamer te bevinden - en ze hebben het over jou. Ze zeggen voornamelijk aardige dingen over je, maar jij hoort niet alleen wat ze zeggen, maar ziet ook wat ze bedoelen. Haarscherp staan hun ervaringen met jou afgetekend in hun aura - en jij weet meteen weer wat je hier ook al weer kwam doen.

Zo gaat het maar door. Soms word je midden in een gedachte overgebracht naar een totaal andere plaats, dwars door alles heen, soms aan het andere eind van de wereld, zonder dat het reizen tijd in beslag neemt. En overal waar je bent, leer je beseffen, wie je bent.

Alles blijkt anders te zijn dan je gedacht had. Een telefontje is van

onschatbare waarde geweest; een duur cadeau heeft geen enkel effect gehad. Een leugentje om bestwil heeft een hele positieve ontwikkeling gestopt; een keer ongezoeten de waarheid zeggen blijkt een positieve ontwikkeling op gang te hebben gebracht. Een andere keer was die ongezoeten waarheid een halve leugen en heeft iemand op een dwaalspoor gebracht... langzamerhand word je ontzettend verdrietig om wat je voor anderen tegengehouden hebt. Tegelijkertijd zie je, hoe de anderen druk bezig zijn, hetzelfde te doen, en je schreeuwt ze toe, anders te zijn - maar je wordt niet gehoord. Je beseft een beetje, hoe jouw Begeleider zich gevoeld moet hebben, toen jij op de aarde was...

In aardse tijd gerekend kan deze periode variëren van enkele dagen tot vele jaren. Al die tijd zorgt de Begeleider van de gestorvene ervoor, dat hij voortdurend in de gelegenheid is, te leren over zichzelf, de mensheid in het algemeen, de wetten van oorzaak, gevolg en Liefde en over het uiteindelijke doel van het leven. Op een gegeven moment is hij zo ver, dat hij alles geleerd heeft, waartoe hij in staat was. Dat is voor de een veel meer dan voor de ander; dat hangt af van de conclusies, die hij zelf trekt uit wat hij meegemaakt heeft. Het is heel goed mogelijk, dat hij zo veel geleerd heeft, dat hij nu sterk genoeg is om de tweede sfeer te betreden. Is dat niet het geval, dan gaat hij verder in de eerste sfeer en zet daar zijn ontwikkeling voort.

Nu hangt het helemaal af van de eigen wens van de mens, wat en hoeveel hij verder nog leert. Er wordt van alles aangeboden, zoals excursies naar landen van andersdenkenden, zodat hij kan leren hoe betrekkelijk de waarde van een overtuiging is; hij kan deelnemen aan trainingen in denken, zodat hij de vaardigheid ontwikkelt van het ontwikkelen van wijsheid; hij kan een cursus volgen in begrip voor zijn medemensen; en van tijd tot tijd zijn er massabijeenkomsten, waarbij een spreker uit een van de hogere sferen een redevoering houdt.

Nooit wordt er gesproken over de Almachtige, op welke wijze dan ook. Iedereen mag zijn denken wat dat betreft wijzigen of niet, daar is volledige Vrijheid in. Er is alleen maar Liefde in alles wat aan ontwikkelingsmateriaal aangeboden wordt, en iedereen is Vrij, alleen die Liefde te ervaren, of ook de lessen te leren. Wie de lessen leert, komt vanzelf tot het juiste Inzicht betreffende de Schepper - en ontvangt dan de plechtige inwijding tot de tweede sfeer.

Ondertussen leeft de mens in de eerste sfeer bijna net zo als op aarde. Elke dag gaat de zon op, er zijn seizoenen (maar men ervaart geen kou of warmte), er zijn winkels (zonder geld), men zaait, oogst (er is geen onkruid en men wordt niet moe), kortom, men ervaart daar het leven zoals het bedoeld is: een paradijs, zonder enige negativiteit in welke vorm dan ook. In de positieve sferen kan negativiteit niet bestaan. Zodra iets negatief zou zijn, zou het al in een negatieve sfeer zijn en niet in een positieve sfeer opgemerkt kunnen worden.

Na verloop van tijd (er staat geen maximum voor) blijkt, dat de mens zo veel geleerd heeft als waartoe hij zich in staat stelde. Dan wordt hij door zijn leraar geroepen om een plechtigheid mee te maken. Samen met een groot aantal anderen woont hij een bijeenkomst bij. Daar is iemand uit de allerhoogste sfeer, die vertelt over karma, reïncarnatie, schuld en vergeving. De mens wordt nu in staat gesteld, te beseffen dat zijn tijd gekomen is, weer op aarde te gaan leven. Hij kan nu beseffen, wat hij in zijn aardse leven aan karma verwekt heeft, en welke schuld hij op zich heeft geladen. Hij kan nu ook beseffen, dat hij, met al dit besef, vergeving kan vragen voor zijn schulden - en door het te vragen, die ook krijgt.

Eén ogenblik is er, waarin hij hiertoe in staat is. In dat ene ogenblik ontstaat de twijfel aan zijn eigen waarde - hij weet, wat hij veroorzaakt heeft - en als hij die twijfel niet overwint, is het juiste ogenblik al voorbij.

Wanneer de mens vergeving van zijn schulden gevraagd - en dus gekregen heeft, is hij bereid, weer op aarde te gaan leven. Samen met zijn leraar bespreekt hij de lessen die hij in zijn aardse leven nodig zal hebben en aanvaardt het karma, dat hij verwekt heeft. Dan legt hij zijn etherlichaam af, ontmoet zijn Begeleider en betreedt samen met Hem de aardse dimensie om de zwangere vrouw te zoeken, bij

wie hij op de juiste manier zijn problemen zal kunnen ontwikkelen.

Wanneer de vrouw drieëneenhalve maand zwanger is, ontwikkelt hij het etherlichaam en de aura die bij het nieuwe leven horen. Dan is hij onverbreekbaar met zijn nieuwe lichaam verbonden, tot hij weer sterft.

Op het moment van de definitieve incarnatie wordt hem nog éénmaal getoond wat hem te wachten staat - dan vervaagt de herinnering aan alles wat geweest is en wordt de ziel een onbeschreven blad papier, openstaand voor alle positieve en negatieve ervaringen die zijn leven hem zal bieden. Hij heeft nu een dagbewustzijn en een nachtbewustzijn.

In het nachtbewustzijn (ook wel onderbewustzijn genoemd) leven alle herinneringen aan wat ooit geweest is, zowel tijdens alle levens als tijdens de laatste dood. De mens heeft nooit herinneringen aan de periodes tussen vorige levens; die worden hem ontnomen, zodra hij sterft. Zij bevinden zich in het pakket met de levenskrachten van de chakra's, dat als laatste de mens verlaat, wanneer hij overlijdt. Het onderbewustzijn is zich voortdurend bewust van het doel van het leven en probeert contact te houden met de Begeleider. Het dagbewustzijn weet dat niet allemaal vanzelf. Het moet hem verteld worden - en dan moet hij het nog allemaal willen geloven ook. Gebeurt dat, dan vindt er een vereniging plaats tussen dag- en nachtbewustzijn, zodat er wat dat betreft geen verschil meer is, en de mens open staat voor alles wat zijn Begeleider hem laat weten. Hij heeft dan een graad van zuiverheid bereikt, die hem in staat stelt, "para"normale gaven te ontwikkelen.

Hoe zuiverder de mens leeft, des te hoger is het niveau van zijn mogelijkheden op dat gebied. Zo lang de mens zich bewust blijft van het feit, dat de krachten die hij gebruikt, niet van hem zelf afkomstig zijn, zo lang mag hij ze blijven gebruiken - zelfs, als hij ze verkeerd hanteert. Wanneer hij zich er op beroemt, worden ze hem weer afgenomen.

Wanneer de mens zijn twijfel niet overwint in dat ene ogenblik, bevindt hij zich daardoor in de eerste negatieve sfeer. Het eerste dat hem daar opvalt, is de kwaliteit van het licht. Het is niet helder. Hij ziet de zon, maar het lijkt, alsof die een soort dofheid uitstraalt en hij krijgt het koud. Alle kleuren zijn vaal, niets is goed. De mensen hebben een gemelijke uitdrukking op hun gezicht, ze zien er vermoeid en verveeld uit. De huizen vertonen allerlei gebreken, onkruid tiert welig tussen de stenen en niemand schijnt zin te hebben, de rommel eens flink op te ruimen. Hij is in een nachtmerrie beland. Hij schijnt wel op te vallen, want alle mensen kijken naar hem en roepen hem opmerkingen toe, die hij niet begrijpt. Dan komt er een opzichter op hem af, die hem bij de arm grijpt en mee voert naar een groot gebouw. Daar opent hij een deur, smijt hem er door - en voor hij het weet, staat hij weer buiten. Daar wordt hij opgewacht door een blinkende gestalte, die hem zonder iets te zeggen meeneemt naar de aardse dimensie en hem doet incarneren. Pas wanneer hij definitief verbonden is met zijn nieuwe lichaam (dit doet hij niet zelf, het overkomt hem), wordt hem getoond, welke lessen hem te wachten staan. Nog één keer wordt hem de gelegenheid geschonken, vergeving te vragen voor zijn schulden - dan is het voorbij.

Veel mensen schrikken dan zo van wat hun in dit leven te wachten staat en worden daardoor zo negatief, dat zij proberen er onderuit te komen. Zo kan het gebeuren, dat iemand geestelijk onvolwaardig wordt, of dood geboren wordt, of lichamelijk gehandicapt wordt, of, wanneer dat allemaal niet lukte, in zijn vroegste jeugd probeert dood te gaan. Veel verdriet van ouders is veroorzaakt door de negatieve houding van de geest van hun kind.

Uit het bovenstaande mag absoluut niet de conclusie getrokken worden, dat dus iedere aangeboren afwijking veroorzaakt is door negativiteit van het kind zelf. Het is ook mogelijk, dat een van de ouders onzorgvuldig is geweest met bij voorbeeld medicijnen, of dat het kind vrijwillig een moeizaam of uitzichtloos bestaan op zich heeft genomen met het doel een bepaalde ontwikkeling in gang te zetten.

Oordeel niet over de waarde van het bestaan van een ander.

De tweede positieve sfeer

Wanneer de mens tijdens zijn leven het Inzicht vastgehouden of verworven heeft over de Schepper, wordt hij na zijn sterven geleid naar de tweede positieve sfeer. Het leven daar is heel anders dan in de eerste positieve sfeer: er zijn geen aparte landen voor aparte overtuigingen; er zijn geen mannen, vrouwen of kinderen, maar alleen mensen; er zijn geen groepen en er zijn geen individuele woningen. 's Nachts rust men in een huis, waar meer mensen zijn en waarheen men is gegaan omdat men daar moest zijn. Er zijn geen vaste woonplaatsen. Niemand ervaart iets als zijn eigendom, ook zichzelf niet. Wanneer men een bepaald voorwerp nodig heeft, dan neemt men dat en gebruikt het, tot het niet meer nodig is.

Hier werkt men opbouwend. Er zijn colleges voor persoonlijke ontwikkeling, waar men vaardigheden kan ontwikkelen om volmaakt te worden; er zijn ook mogelijkheden om kunstzinnige vaardigheden te ontwikkelen. Hier leert men schilderen, componeren, beeldhouwen, dichten, ontwerpen, bouwen. Iedereen die in de tweede sfeer geweest is, heeft als mens in zijn leven de mogelijkheid, kunstenaar te worden. Ieder kunstzinnig aangelegd mens is in de tweede positieve sfeer geweest - ooit. Kunstzinnig is iedereen, die met genoeg iets schept. Dat kan een kunstwerk zijn, maar ook een bouwkundig project - of een uitvinding om het dagelijks werk te verlichten - kortom: alles wat nieuw bedacht wordt (ook al heeft een ander het ook al eens nieuw bedacht) met het doel iets moois of nuttigs te maken. Iedere uitvinding en ieder kunstwerk is in de tweede positieve sfeer voorbereid. Wanneer twee mensen ongeveer hetzelfde bedenken, dan komt dat, doordat ze bij elkaar in de klas gezeten hebben en dus dezelfde inspiratiebron hebben!

Kunstzinnig is ook degene, die met genoeg iets schept waar verder niemand iets aan vindt. Wanneer hij een bloem tekent, is hij de enige die ziet wat die tekening voorstelt, en wanneer hij zingt, is hij de enige die daar genoeg in vindt. Toch zijn die kunstuitingen voor hem net zo waardevol als de Nachtwacht dat was voor Rembrandt... Deze mogelijkheden tot scheppen blijft men houden, ook wanneer men terugvalt tot het niveau van de eerste positieve sfeer, of zelfs een negatieve sfeer.

De mensen in de tweede positieve sfeer zijn allemaal verschillend, zowel in vordering, belangstelling als voorkomen. Aan het uiterlijk kan men zien, waar iemands belangstelling naar uitgaat, en hoe ver hij gevorderd is in zijn persoonlijke ontwikkeling. Dit zijn alleen uiterlijke kenmerken, die niets zeggen over de waarde van een mens. Iedereen is even waardevol als ieder ander; wat dat betreft, is er geen verschil met het leven op aarde of in welke sfeer dan ook. Het maakt niet uit of je in de zevende negatieve sfeer bent of in de zevende positieve sfeer - de Liefde die de Schepper jou toezendt, verandert niet. Alles wat gebeurt, vindt plaats met het doel jou de kans te geven je te vervolmaken, tot aan het einde der tijden. Dan wordt ieder, die niet uit eigen wil zo ver gekomen was, gedwongen volmaakt te worden - en dan is alles voorbij.

Soms komt iemand uit de vierde positieve sfeer naar de tweede positieve sfeer, zet zich op een bergheiling en houdt een redevoering. Wie dat wil, komt luisteren en wordt zo ingewijd in de geheimen van de derde positieve sfeer. Na de redevoering wordt een afscheidsfeest gevierd en gaan de toehoorders met de spreker mee naar de derde positieve sfeer, waar zij hun ontwikkeling voortzetten.

Op een gegeven moment is ook in de tweede sfeer de mens aan het einde van zijn mogelijkheden tot ontwikkelen gekomen en heeft hij weer een aardse leven nodig om het geleerde toe te passen en nieuwe vaardigheden op deze manier aangeboden te krijgen. Dan gaat hij naar het gebouw voor retraite, waar hij een terugblik krijgt op alles wat hij ooit heeft meegemaakt, in alle levens en alle verblijven in de sferen, positieve en negatieve. Wanneer hij alles gezien heeft, is er één ogenblik waarin hij vergeving kan vragen voor alle schuld die hem nog niet vergeven is. Doet hij dat, dan is er geen schuld meer en kan hij met zijn Begeleider gaan overleggen, waar en wanneer en hoe hij weer zal gaan leven.

Doet hij dit niet, dan bevindt hij zich in de eerste negatieve sfeer en incarneert hij, zoals bij de eerste sfeer beschreven staat.

De derde positieve sfeer

Wanneer men op aarde of in de tweede positieve sfeer zulke vorderingen gemaakt heeft, dat men de Kracht van de derde positieve sfeer kan verdragen, dan wordt men ingewijd in de geheimen van de derde positieve sfeer. De inwijding is noodzakelijk, want de krachten die in deze sfeer aanwezig zijn, zijn zo sterk, dat men verpletterd zou worden, wanneer men onvoorbereid hier zou binnenkomen. De inwijding bestaat uit het aanhoren van de Woorden van Gezag. Door deze Woorden wordt de geest zo sterk, dat hij geen etherlichaam meer nodig heeft om zichzelf te ervaren. Het etherlichaam lost dan ook op in de ether. In plaats daarvan krijgt de geest het vermogen zich een gestalte te vormen, wanneer hij dat wenst, en geesten waar te nemen, ook als zij geen gestalte aangenomen hebben. Deze laatste mogelijkheid blijft bestaan, ook als zij zouden terugvallen of weer op aarde leven. Mensen die geesten kunnen waarnemen, zijn ooit in de derde positieve sfeer geweest.

Door de Woorden van Gezag is men nu in staat te leren, gezag uit te oefenen. Hiertoe vinden talloze discussies plaats, waarin het gaat om de waarde van een mening te toetsen en het nut van overtuiging. Steeds weer worden nieuwe ideeën opgevangen, die in de lucht lijken te hangen. Eindeloos wordt er gediscussieerd, tot de zin of de onzin ervan duidelijk is.

Op een gegeven moment is men klaar met discussiëren en mag men iets anders gaan leren. Dan is het moment gekomen om precies het tegenovergestelde te gaan leren, namelijk luisteren. Men woont talloze discussies bij, zonder zich er in te mengen, ook al weet men precies het juiste woord, dat nodig is om de anderen op de goede weg te brengen. Wanneer men deze vaardigheid beheerst, mag men een college geven in de eerste positieve sfeer.

Dan komt de tijd, waarin men leert wat politiek is. De aardse manieren van politiek uitoefenen worden getoond, en de manier waarop de levenden het spoor bijster zijn geraakt. Uitvoerig wordt besproken, hoe men vanuit de bestaande situatie de politiek kan verbeteren, zonder negativiteit te gebruiken. Dan worden enige mensen naar de aarde gezonden om politici een tijd lang te begeleiden en goede ideeën in te fluisteren. Stelt de politicus zich er voor open en poogt hij zijn ideeën toe te passen, dan wordt in de derde positieve sfeer een groot feest gevierd. Sluit hij zich er voor af, dan is er verdriet om de gemiste kans en onderzoekt men de mogelijkheden om op een andere manier verbeteringen te laten groeien.

Deze opleidingen zijn voor iedereen verplicht. Ook verplicht is een stage bij de levenden als Begeleider. Eerst is de mens alleen maar toeschouwer, en leert van het zien, later wordt een mens aan zijn leiding toevertrouwd, en doet de hemelse Begeleider een stap terug om hem hierin zelfstandigheid te geven. In het begin kunnen door zijn onervarenheid wel komische situaties ontstaan, want hij is geneigd, nogal veel te willen regelen in zijn enthousiasme. De mens kan dan het gevoel krijgen, dat hij van hot naar her geslingerd wordt. Ideeën buitelen door zijn hoofd; hij wordt doodmoe van hem. (Mocht je ooit het gevoel krijgen, dat er te veel tegelijk gebeurt, en dat je het allemaal niet meer zo goed kunt bijbenen, dan kan het dus zijn, dat er op je "geoefend" wordt.) Beginnende Begeleiders worden alleen toevertrouwd aan positieve mensen, zodat een wat warrige start geen schade kan aanrichten.

Na de stage is de mens vrij in het kiezen van verdere vervolmakingen, tot hij in staat is, de Krachten van de vierde positieve sfeer te verdragen. Is hij zo ver, dan kiest hij vaak nog voor een leven op aarde, om zijn nieuwe vaardigheden in de aardesfeer toe te passen. Hij hoeft niet bang te zijn dat hij misschien weer zal terugvallen, want wie de vierde positieve sfeer kan verdragen, is volmaakt en valt niet terug - ook al zou hij in zijn dagelijks leven fouten maken.

Het komt ook voor, dat iemand in de derde positieve sfeer zich niet verder ontwikkelen kan, en daardoor weer een leven op aarde nodig heeft. Wanneer iemand, die nog niet de Krachten van de vierde sfeer kan verdragen, incarneert, bestaat de mogelijkheid, dat hij zich weer wendt tot het kwaad. Dan is hij in het kwaad net zo sterk, als hij in het goede geweest zou kunnen zijn...

De vierde positieve sfeer

Dit is de hoogste positieve sfeer voor mensen, en alleen zij, wier ontwikkeling voltooid is, kunnen de Krachten verdragen die hier heersen. Van hieruit wordt de aarde bestuurd, tot in de kleinste details.

Dat het op aarde toch nog vaak mis gaat, komt niet doordat er in de vierde positieve sfeer niet goed nagedacht wordt, maar doordat er op aarde nog steeds mensen zijn die vanuit het negatieve handelen en kiezen voor oorlog, honger en milieuvervuiling. In de vierde positieve sfeer werkt men met deze gegevens en buigt de negatieve daden om tot lessen voor de mensheid. Als op aarde een kerncentrale ontploft, zodat talloze mensen en dieren sterven aan de gevolgen van radioactieve besmetting, dan buigt men in de vierde positieve sfeer deze ramp om tot een les, zodat op de hele aarde geleerden zich gaan bezighouden met de vraag, hoe zoiets in het vervolg voorkomen zal kunnen worden.

Wie in de vierde positieve sfeer is, is volmaakt. In hem is geen negativiteit meer mogelijk; hij is geworden zoals de Schepper het bedoeld heeft: goed. Hij heeft geen aards leven meer nodig om vaardigheden te verwerven. Hij heeft geen vergeving nodig, want hij heeft geen schulden meer. Hij mag in deze sfeer blijven, tot alle mensen positief zijn en de nieuwe aarde een feit geworden is.

Het leven in de vierde positieve sfeer is weer aards. Hier wordt de aarde beleefd, zoals het de bedoeling is: goed. Vanuit deze sfeer ziet men ook de aarde, zoals de mens hem gemaakt heeft: beschadigd en vervuild - en men ziet ook, wat er nodig is, om hem te vervolmaken. Men beleeft als het ware twee dimensies tegelijk. Men woont ook in huizen, alleen of met meer mensen, waar men behoefte aan heeft. Er zijn Leiders, maar geen rangen. Er zijn dienaren, maar geen standen. Iedereen kan elke taak vervullen die nodig is, en niemand kijkt neer op de taak van een ander.

Vanuit deze dimensie kan men ook de negatieve dimensies waarnemen, op de zevende na. De Leiders kunnen ook de andere positieve dimensies van de aarde waarnemen; niemand kan de dimensies van de engelen waarnemen. Wie dat wil, mag naar een andere dimensie gaan om daar werk te verrichten dat op dat moment nodig is.

Soms is het nodig, dat iemand die zonder karma is, incarneert, om Liefde te verwekken bij de levenden. Dan offert iemand uit de vierde positieve sfeer zich en leeft bij de mensen. Hij hoeft niet bang te zijn, dat hij weer negatief zal worden, want hij wordt zo goed beschermd, dat die kans uitgesloten is. Dat wil niet zeggen, dat hij in zijn leven geen fouten zal maken, want een fout is niet hetzelfde als een negativiteit. Op dit ogenblik zijn er, over de hele wereld verspreid, zeer veel mensen uit de vierde positieve sfeer op aarde. De tijd is dan ook in een versnelling gekomen; de positieve Krachten worden in hoog tempo sterker en de negatieve krachten verzetten zich uit alle macht tegen hun ondergang. Het lijkt alsof de aarde steeds slechter wordt - maar het is als met een steenpuist: er moet in gesneden worden voor hij kan genezen, en al het vuil moet er uit.